

سخنی با نیروهای مبارز در
خارج از کشور!

(در باره "تظاهرات بزرگ" ۲۲
اکتبر ایرانیان در برلین)
هجوم وحشیانه اخیر مأموران جنایتکار
جمهوری اسلامی به زندان اوین و به گلوله

بستن زندانیان بی دفاع، بیانگر اوج وحشیگری و رذالت این
رژیم می باشد. رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی
با نیروهای مسلح موجود که پاسدار نظام سرمایه داریِ عمر
به پایان رسیده در ایران است با ارتکاب به چنین جنایتی تنها
وحشت خود از نیروهای آگاه و انقلابی جامعه را به نمایش
گذاشت؛ وحشت از نیروهائی که وسیعاً آنها را دستگیر و به
زندان افکنده است تا جنبش توده ها را از وجود روشنفکران
انقلابی و عناصر آگاه جامعه محروم سازد .

واقعیت این است که امروز در ایران یک جنگ داخلی جریان
دارد. از یک طرف طبقات فرودست و ستم دیدگان علیه همه
سرکوب های بسیار خونین و کشتارهای همه روزه نیروهای
مسلح وحشی جمهوری اسلامی همچنان در میدان مبارزه
هستند و از طرف دیگر جمهوری اسلامی به نمایندگی از
امپریالیستهای خونخوار و سرمایه داران حاکم بر جامعه ما، با

به گلوله بستن زن و مرد و کودک در خیابان و مدرسه و دانشگاه و غیره و با به وجود آوردن حمام های خون در نقاط مختلف ایران، از زاهدان و سنندج گرفته تا کرمانشاه، نشان می دهد که برای حفظ سلطه خود و سیستم سرمایه داری حاکم بر ایران، از هیچ جنایتی فروگذار نیست. با اینهمه جنبش انقلابی توده های پر خشم و کین نیز که علیه وضع غیرقابل تحمل موجود می جنگند، سرِ باز ایستادن ندارد. چنین است که این انقلاب هر سرنوشتی پیدا بکند نظام استثمارگرانه حاکم را که عامل همه بدبختی ها و جنایت هاست به سرنوشت محتوم خود که همانا مرگ است، نزدیک تر می کند .

در چنین شرایطی شکی نیست که نیروهای مبارز و دلسوز توده های انقلابی و تحت ستم ایران در خارج از کشور وظیفه دارند به هر ترتیب ممکن از مبارزات مردم انقلابی ایران دفاع کرده و ضمن افشای جنایات جمهوری اسلامی صدای ستمدیدگان ایران را به گوش جهانیان برسانند؛ و تاکنون نیز با تلاش های خستگی ناپذیر خود قدم های مثبتی در این جهت برداشته و موفقیت هائی کسب کرده اند. حال، این نیروها با تظاهرات ترتیب داده شده در ۲۲ اکتبر سال جاری در برلین

مواجه هستند. برخورد و موضع درست در رابطه با این تظاهرات چه می تواند باشد؟

واقعیت این است که قدرت های امپریالیستی ضمن حفظ ظاهر مخالفت با جمهوری اسلامی، دست به کار شده اند تا اگر قدرت مردم در جنگ جاری در کف خیابانها به حدی برسد که دیگر نتوانند جمهوری اسلامی را همچنان سر کار نگاه دارند، آلترناتیو خود را از هم اکنون تدارک ببینند. آنها سالها برای سلطنت تبلیغ کرده بودند ولی امروز به ورشکستگی تبلیغات خود در میان توده های به پا خاسته پی برده اند. به خصوص که شاهد هستند که توده های دلاور و آگاه ایران با ریخته شدن خون خود در خیابانها فریاد می زنند "مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه چه رهبر". بر این اساس آنها بدون آن که دست از این جرثومه جنایت و پستی بردارند، همزمان در حال ارزیابی و کار روی طرح های دیگری برای حفظ منافع کوتاه مدت و دراز مدت خویش هستند. در همین رابطه است که ما شاهدیم که برخی قدرتهای امپریالیستی حال دست خود را در پشت شخصی به نام حامد اسماعیلیون گذاشته اند. این شخص، پیش از آن که همسر و فرزندش را در جریان شلیک جنایتکارانه جمهوری اسلامی به هواپیمای اوکراین از دست بدهد در هیچ مبارزه مستقیم سیاسی علیه جمهوری

اسلامی شرکت نداشت و پس از فاجعه ساقط کردن هواپیمای اوکراینی توسط رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی هم با صراحت بر سیاسی نبودن حرکت و کمپین دادخواهی اش تاکید می کرد. اما قدرتهائی که نقشه به شکست کشاندن انقلاب مردم ما را دارند از حسن توجه عموم به وی به خاطر داغدار بودنش استفاده کرده و سعی دارند سیاست های شوم خود را علیه مردم تحت ستم ما از جمله از طریق حرکتی که زیر نام وی سازمان یافته به پیش ببرند. در همین رابطه ماشاهدیم که مدت کوتاهی پس از آغاز و تشدید جنبش توده ای در داخل کشور، مجموعه ای از امکانات وسیع مالی و لجستیکی و شبکه ای از روابط شناخته شده و ناشناخته در صدها شهر از کشورهای کانادا و آمریکا گرفته تا کشورهای اروپایی و آسیایی و استرالیایی و ... در خدمت تبلیغ برای او و فراخوانهای تجمع و اظهاراتش قرار گرفته اند .

اکنون که دست امپریالیستها در پشت حامد اسماعیلیون قرار گرفته و تقریبا همه رسانه های امپریالیستی هم به نفع وی تبلیغ می کنند، نیروهای ضد انقلابی موجود در صف اپوزیسیون هم به خط شده و دست به کار ترتیب تظاهرات در این یا آن شهر در خارج از کشور برای وی گشته اند که "تظاهرات بزرگ" ۲۲ اکتبر در برلین یکی از آنهاست.

تاریخ نشان داده است که دشمنان قسم خورده استثمارشوندگان و مردم تحت ستم یعنی ضد انقلاب، بدون یاری نیروهای بینابینی و متزلزل قادر به پیشبرد اهداف پلیدشان در جهت حفظ وضع موجود نیستند. امروز هم شاهدیم چنین افراد و نیروهائی که خود را طرفدار مردم انقلابی ایران می دانند، بدون توجه به این که سازماندهندگان و مبلغین این تظاهرات چه کسانی هستند و چه هدفی از این کار تعقیب می کنند، با زیر پا گذاشتن تجارب منفی انقلاب سال ۵۷ که به قیمت خون یاران و جانهای شیفته بسیاری به دست آمده، به جمع "همه با هم" می پیوندند. این نیروها با هر ادعائی که دارند و برغم آنکه حتی گاه خود را مدافع کمونیسم و سوسیالیسم هم می خوانند آماده می شوند که در تظاهرات ۲۲ اکتبر شرکت کنند بی آن که آگاه باشند که با این کار تنها به کسب و کار یک جریان غیر مردمی رونق می دهند و شرکتشان در خدمت پیشبرد اهداف دشمنان مردم قرار خواهدگرفت. اینها تصور می کنند همین که با شاهی ها و یا برخی از نیروهای رسوای شناخته شده در جنبش مرزبندی می کنند می توانند صف مستقل داشته باشند، در حالی که وقتی خود را در زیر چتر یک نیروی ضد انقلابی دیگر قرار می دهند، هر چقدر هم فریاد مستقل بودن سر دهند در

عمل جز تبدیل شدن به سیاهی لشکر ترتیب دهندگان آن تظاهرات کاری انجام نمی دهند؛ و این نیروی پشت حامد اسماعیلیون است که از حضور آنها به سود تبلیغات خود سود خواهد برد. روشن است که در اینجا بحث بر سر یک "شخص" نیست. بحث بر سر یک سیاست ضد انقلابی است که نیروهای درون جنبش باید نسبت به آن حساسیت نشان داده و موضع مردمی در قبال آن اتخاذ کنند.

اتفاقاً خیلی از این نیروها تجربه انقلاب ۵۷ را دارند و می دانند کدام قدرت های جهانی با نام خمینی جنبش "همه با هم" به راه انداخته بودند و چگونه نیروهای سازشکار و مماشات طلب که دلشان صرفاً به رفتن شاه خوش بود به آن "جنبش" پیوستند و هرگز متوجه نشدند که آن قدرت ها چه آینده تاریکی برای مردم رنجدیده ما تدارک می بینند. امروز هم اینها آگاهانه یا نا آگاهانه، صرفاً به رفتن جمهوری اسلامی فکر می کنند و کاری ندارند که دشمنان اصلی مردم دارند با اقداماتی از جمله از طریق برپائی چنین تظاهرات متمرکزی _ که یکی از اهداف بر پا کنندگانش بسیج هر چه وسیعتر نیرو و نمایش قدرت می باشد_ در جهت تحقق چه هدف شوم و خطرناکی برای مردم ما عمل می کنند .

واقعیت این است که دشمنان مردم ما با همراهی نیروهای ایرانی ضد انقلابی در حال آلترناتیو سازی هستند تا اگر در مقابل قدرت توده های سلحشور و جان بر کف ایران، قادر به حفظ رژیم جمهوری اسلامی نبودند، پیشاپیش آماده سازی لازم را کرده باشند. این واقعیتی است که توجه به آن و استفاده از تجارب گذشته که باید چراغ راه آینده باشد می تواند نیروهای ناآگاه را نسبت به چگونگی برخورد خود نسبت به تظاهرات ۲۲ اکتبر تحت نام حامد اسماعیلیون، رهنمون شود.

جالب است که خیلی از نیروهای متزلزل مورد بحث که قصد شرکت در تظاهرات مزبور را دارند، تا چندی پیش، مردم یا نیروهای چپ را سرزنش می کردند که چقدر ناآگاه بودند که متوجه ماهیت خمینی و جمهوری اسلامی اش نشدند! تازه، آنها فراموش می کنند که خمینی در آن زمان بر خلاف حامد اسماعیلیون، روزگاری (با هر انگیزه و هدفی) علیه دیکتاتوری شاه مبارزه کرده و سخن گفته بود و به همین دلیل هم به عراق تبعید شده و در میان بخشی از مردم نا آگاه، نیروی "مترقی" تلقی می شد. امپریالیستها هم درست با توجه به چنان سابقه ای دست خود را در پشت وی قرار دادند. اما وقتی این مهره برگزیده امپریالیستها به قدرت رسید مردم

دیدند که با چه دیو بد سیرت و جنایتکاری مواجه هستند. حال با وجود چنین تجربه ای این نیروها که سالها علیه جمهوری اسلامی مبارزه کرده و خیلی از آنها داغدار و زخم خورده از این رژیم هستند، نشان می دهند که نمی خواهند از تاریخ بیاموزند و با زیر پا گذاردن تجارب و واقعیات عینی باز می خواهند به دنبال نیرو یا شخص دیگری که مورد پشتیبانی دشمنان مردم واقع شده روان شوند. البته روی این نکته باید تأکید کرد که حامد اسماعیلیون الزاماً آلترناتیو قطعی امپریالیستها نیست. بلکه دشمنان فعلاً به قول معروف با این کارت نیز بازی می کنند تا هدف شوم خود در فریب نیروهای جنبش را پیش ببرند.

این واقعیت انکار ناپذیری است که نیروهای مبارز و دلسوز توده های رنج دیده ایران در خارج از کشور با توجه به تجارب مثبت و منفی که در طول سالها مبارزه علیه جمهوری اسلامی و دیگر دشمنان مردم به دست آورده اند می توانند نقش کاملاً مؤثری در پیشبرد اهداف انقلاب جاری ایفاء کنند. لذا در شرایط ملتهب کنونی و در گیر و دار یک جنگ آشکار بین کارگران و خلقهای تحت ستم ما با دشمنانشان نیروهای مردمی وظیفه دارند با پژواک صدای کارگران و ستمدیدگان و انعکاس مطالبات کارگران، زنان، خلقهای تحت ستم و تمامی توده های تحت

ستم، با هر آنچه در توان دارند از خیزش مردم پشתיبانی کنند
و افکار عمومی جهان را نسبت به انقلاب ایران، خطراتی که
این انقلاب را تهدید می کند و دسیسه های قدرتهای بزرگ
آگاه سازند.

جمهوری اسلامی دشمن زحمتکشان نوکر غارتگران

نابود باید گردد!

نان کار مسکن آزادی استقلال!

هیچ جامعه ای بدون آزادی زنان، آزاد نیست!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدایی خلق ایران

۱۸ اکتبر ۲۰۲۲ برابر با ۲۶ مهر ماه ۱۴۰۱